

НОВИНИ БЛОГИ ПРОЕКТИ ФОТО ДОСЬЄ АФІША

ПОЛТАВСЬКА ОКРЕМА БРИГАДА СИЛ ТРО: ПІД СОЛЕДАРОМ БІЙЦІ ЗНИЩИЛИ БАТАЛЬЙОН ВАГНЕРІВЦІВ

Віталій Васильков, військовослужбовець Полтавської окремої бригади Сил ТрО ЗСУ

Віталій «Васильок» Васильков військовослужбовець Полтавської окремої бригади Сил ТрО ЗСУ, командир інженерної роти. Родом з Буковини (м.Чернівці), в 2000 році закінчив Кам'янець-Подільський Військово-інженерний інститут. З початком повномасштабного вторгнення вступив до лав ЗСУ, до нашої бригади. Інженерна рота під головуванням Віталія приймала активну участь у звільненні Сумщини, Харківщини навесні–влітку 2022 року, наразі — в обороні Донеччини.

У травні цього року Президент України Володимир Зеленський [нагородив](#) орденом Богдана Хмельницького III ступеня майора Віталія Василькова за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України. Віталій говорить: «Я розглядаю нагороду як спільний успіх командної роботи з хлопцями».

Події які відбувалися під Соледаром, задачі сапера та «ціну» нашої Перемоги:

— Які завдання виконували на Сумщині?

— Мінування мостів, дамб, шляхів для недопущення просування противника в глибину країни. Також, розмінування районів, де зосереджувався противник й залишав «сюрпризи». Розмінування техніки, що була покинута противником. Прокладання шляхів для груп розвідки.

— Потім підрозділ перемістився на Харківщину?

— Так. Підрозділ був переміщений на Харківщину, де продовжувались бої за звільнення Харківщини.

— Які завдання виконували?

— Протилежні.

Мінування місцевості, створення вузлів загороджень, проведення фортифікаційного обладнання позицій на лінії зіткнення з противником. Та протягом всього вільного часу навчалися й тренувались. Проводив з особовим складом заняття з інженерної підготовки, залучав інструкторів з інших підрозділів, щоб хлопці максимально опанували тактику дій підрозділу не тільки як інженерний підрозділ, а й в разі чого — як піхота. Взагалі сапери універсальні бійці, тобто, якщо немає завдань з інженерного забезпечення — сапер стає піхотинцем. Часу на суто навчання не було, тому приходилось поєднувати виконання бойових завдань та навчання.

— Що найскладніше було?

— Мінування в безпосередній близькості з противником. Часто під артобстрілом й стрілецьким вогнем. Я пишаюся своїми бійцями, які проявляють мужність і стійкість. Що поробиш — девіз українських саперів — ПОПЕРЕДУ ПЕРШИХ.

— На початку зими ви перемістились до іншої локації?

— В середині січня приїхали на околиці Соледару. Тут було все складніше, головне було обмаль часу для роботи. Оперативна обстановка змінювалась дуже швидко. Потрібно було миттєво забезпечити стійку оборону, фронт зміщувався не на нашу користь. Багато підрозділів понесли втрати, але противник мав їх просто колосальні, але не зменшував щільність штурмових дій за жодних умов. Погодні умови теж були ще тим випробовуванням.

Особовий склад підрозділу виконував завдання по створенню загороджень перед переднім краєм оборони підрозділів бригади. Працювали майже без сну.

За розпорядження командування було створено зведену ротну тактичну групу, в яку ввійшли хлопці як з мого підрозділу так і з розвідувальної та комендантської рот. Я був призначений командиром цієї зведеної роти.

— Яке завдання отримав підрозділ?

— Задача була одна — зайняти та утримати позиції на околиці Парасковіївки. До кінця дня рота зайняла рубіж, що визначався. Зведений підрозділ стримував штурмові дії противника упродовж 12 діб, не відступивши ні на йоту.

Пишаюся воїнами-побратимами з Полтавської бригади!

Ще б рік назад сказав, що завдання точно було не для підрозділів територіальної оборони, а скоріше — для кадрових механізованих.

— Чому?

— По-перше, віковий рівень особового складу (середній 47+), штатне озброєння (саме потужне — РПГ-7В), в більшості відсутній досвід бойових дій.

Але завдяки хоробрості бійців та офіцерів, всебічній підтримки командування бригади, підрозділ виконав бойове завдання і я вважаю що моїм побратимам все по плечу.

— Які втрати?

— Не буду уточнювати, але вони мінімальні для того району і часу.

— Які втрати в противника?

— Бої були не на шаблях, точно порахувати неможливо. Але по підрахунку в нічний час, коли противник стягував сили та засоби для проведення штурмових дій — підходило 50-70 окупантів щоденно. Тобто, за 12 діб рота знищила до батальйону противника.

— Які підрозділи противника вам протидіяли?

— В більшості вагнерівці, за постійної підтримки артилерії та танків. Найбільш вражала їх маніакальна впертість та наполегливість.

— Які обставини змусили залишити позиції?

— Ми не залишали позиції. За наказом вищого командування ми передали позиції іншому підрозділу. Якийсь час перебували на позиціях разом з підрозділом, що нас міняв. Щоб хлопці вжились в умови і специфіку даної позиції. Був би наказ стояти далі, ми б утримали. Мною була збудована система ведення вогню, яка дозволяла утримувати позиції та максимально знищувати ворога ще на підході.

— Розкажіть про службу в Силах ТрО, адже маєте досвід і порівняння з іншими формуваннями

— Як на мене, ТрО це основа майбутнього війська України. Головна наша перевага — це відсутність стандартного мислення, що притаманно механізованим військам. Також, дуже малий відсоток командирів з «лінійним» совдеповським мисленням, що додає прагненню до навчання сучасним методам ведення бойових дій, пошук рішення не користуючись бойовим статутом з зірочкою на обкладинці, використання нешаблонних засобів і прийомів.

ТрО схоже на козацьку армію, де кожен вільний запропонувати свій варіант бачення для досягнення спільної цілі.

Встановлення озброєння на цивільні авто — здобуття ТрО. Складання цілих «конструкторів» з абсолютно різної військової техніки в специфічні бойові модулі чи комплекси — таке не прийде в голову іншим підрозділам. Наприклад, в нашій

бригаді «схрестили» трофейний БТР-80 й БМП-1, встановивши на БТР башню з БМП-1 і воно успішно працює.

— Що потрібно для Перемоги?

— Для перемоги потрібно, щоб кожен українець усвідомлював, що в країні йде страшна війна й на вагах взагалі існування нас як Нації.

На жаль, на сьогодні Україна умовно розділилася на два табори — тих хто воює і тих, що від неї втомились. В тих місцях, де не чути вибухів, люди живуть так як ніякої війни

немає, але це помилково — війна йде і майже миттєво може прийти туди де про неї забули. Тому потрібна концентрація кожного українця на здобутті спільної Перемоги!

Безмежна вдячність тим чоловікам та дівчатам, які стали до строю, щоб захищати свої домівки, сім'ї, власну землю. Вважаю це одним з головних життєвих завдань кожного українця.

Пресслужба Полтавської окремої бригади Сил ТрО ЗСУ

21 червня 2023, 13:09

Поділитися посиланням:

<https://poltava.to/news/71813/>

47

Підписуйтеся на [канал «Полтавщини» у Telegram](#) та обговорюйте новини у [чаті «Полтава»](#)

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ:

- [145 окремих батальйонів ТрО дякують волонтерам за необхідну допомогу.](#)
15 червня 2023, 09:58
- [14 червня 1989 року в Полтаві народився Юліан Матвійчук. Вічна пам'ять Герою](#)
14 червня 2023, 08:32
- [Військового Полтавської окремої бригади ТрО ЗСУ нагородили орденом Богдана Хмельницького](#)
7 червня 2023, 18:32

Теги: [тероборона](#), [армія](#), [війна з РФ](#), [інтерв'ю](#)

ОСТАННІ НОВИНИ

21 СІЧНЯ 2025

Європейська Солідарність: Звіт депутата Гребінківської міської ради від ЄС Руслана Сидоренка

14:26 **ДБР викрило директора спиртзаводу у Карлівці на ухиленні від сплати податків на майже 2,5 млрд грн**

ПАРТІЯ ПРОСТИХ ЛЮДЕЙ: Вимагаємо прозорості від Катерини Ямшикової: як витрачаються кошти платників податків?

13:16 **Меморіальні дошки на школах можна було б привести до єдиного символу — Антон Чубенко**